

به نام انجمان هند شرقی را تأسیس کرد که خود تا زمان مرگ، ریاست این تشکل را عهده‌دار بود. او برای ساختن تعدادی مسجد فعالیت کرد و نیز در سال ۱۹۲۶ در تأسیس جمیعت مسلمانان کوشید. در همان سال انجمان تقویة الإسلام را به وجود آورد که بعدها نمایندگی مسلمانان در حکومت مرکزی کشور مزبور را عهده‌دار شد.

در سال ۱۹۱۴ م فردی به نام مولانا حاج صوفی شیخ محمد حسن حنفی قادری به جزیره ترینیداد آمد. او هشدار داد که بدون هیچ ملاحظه‌ای باید از اسلام پیروی کرد و زنان نیز باید حجاب را به طور کامل رعایت کنند. اگرچه وی مدت کمی در این ناحیه اقامت داشت اما با اقداماتش جانی تازه به مسلمانان داد.

در سال ۱۹۳۷ م نیز یک روحانی به نام مولانا ناظر احمد از هند، به ترینیداد آمد و برای تأسیس مدارس همکاری نمود. اسلام تا سال ۱۹۴۵ م دین رسمی به شمار نمی‌آمد. و جمیعت‌های اسلامی

شده بودند، در تبلیغ اسلام در میان اهالی بومی موفق بودند به نحوی که شهر گواره در دهه ۱۸۴۰ م به منطقه‌ای که جمیعت غالب آن مسلمان بود، تبدیل گردید.

با غویردگی، انتقال کارگران هندی که شامل مسلمانان بود، از سال ۱۸۵۴ تا ۱۹۱۵ م به این سرزمین توسط انگلستان روند فزاینده‌ای به خود گرفت. این مسلمانان اگرچه از برخی حقوق برخوردار بودند ولی اوضاع آنان با وضع برده‌های آفریقایی تفاوت چندانی نداشت و مُبلغان مسیحی برای دور نمودن آنسان از اسلام، فعالیت‌های گستره‌ای انجام دادند. از این رو مسلمانان هندی تاگزیر شدند به طور پنهانی، باورهای خود را پاس دارند. آنان برخلاف مسلمانان آفریقایی، ارتباط خود را با میهن اصلی ادامه دادند و در حفاظت از دین و فرهنگ خود اصرار ورزیدند. سید عبدالعزیز افغانی که در سال ۱۸۸۳ م به عنوان کارگر به ترینیداد آمد، پس از انقضای قراردادش، گروهی

تأسیس نهادهای آموزشی را عهده دار حدود ۸۵ مسجد در جزیره اصلی قرار دارد. بر اساس آمار

سال ۱۹۹۰ م بیش از یکصد هزار نفر مسلمان در ترینیداد و توباگو حضور داشته که اکثریت آنها از هند شرقی و افريقائی الأصل هستند و اغلب در مرکز حکومت شهر پورت آوسپاین اقامت دارند. حکومت ترینیداد روزهای تعطیل اسلامی را از جمله عید فطر را به رسمیت می‌شناسد و هزاران مسلمان در اجتماعی که دولت بدین مناسبت در پایتخت برگزار می‌کند

شرکت می‌نمایند. به علاوه سالانه حدود صد نفر مسلمان از این کشور به سفر حج می‌روند.

مسلمانان غالباً سنی و مذهب حنفی

شیعیان ترینیداد و توباگو مسجدی با عنوان فاطمه زهرا^{علیها السلام} دارند که مواسم عبادی، تبلیغی و فرهنگی خود را در آن انجام می‌دهند و هر سال به مناسبت فرارسیدن عاشورا مراسم سوگواری ویژه‌ای برگزار می‌کنند. این مواسم دوروزه هوزیه یا هوسای نام دارد که برگرفته از نام مبارک حضرت امام حسین^{علیه السلام} است.

اکنون مسلمانان ترینیداد در قاره امریکا از بهترین تشکل‌های اسلامی برخوردارند. اتحادیه انجمن سنته‌الجماعات ترینیداد و توباگو که در سال ۱۹۳۰ م به وجود آمد، نیرومندترین تشکل این ناحیه به شمار ۵۳ می‌رود و مدیریت مسجد، هفت مدرسه ابتدایی و دو مدرسه راهنمایی را در اختیار دارد. این اتحادیه، نمایندگی ۸۰٪ از مسلمانان را عهده دار است به علاوه جامعه مسلمانان ترینیداد،

تراست اسلامی و اتحادیه صنفی مبلغان آمریکای جنوبی و کارائیب همگی دارای پیروان قابل توجهی هستند. اخیراً مردم افتتاح یک مرکز وسیع اسلامی را در دهکده کلی جشن گرفتند.

تأسیس مدرسه، سازمان‌های اسلامی و بانک، تسهیلاتی فراهم نموده است. از زمان استقلال این کشور مسلمانان غالباً در ساختار حکومت و فعالیت‌های سیاسی حضور فعال داشته‌اند اما این قدرت اکثراً در دست آفریقائی‌تبارها بوده است. از جمله سور محمد حسن علی که از سال ۱۳۶۶ تا ۱۳۷۷ (۱۹۸۷ تا ۱۹۹۷م) رئیس جمهور این کشور گردید. در سال ۱۳۷۸ هش (۱۹۹۹م) حداقل سه وزیر مسلمان در هیأت دولت وجود داشت. در ۲۷ ژوئیه ۱۹۹۰م دولت ترینیداد و توباگو با بحرانی که بی‌شباهت به کودتا نبود روپروگردید؛ زیرا تعدادی مسلمان آفریقائی‌تبار وابسته به جماعت‌المسلمین برکناری آرتور رابینسون، نخست وزیر، را خواستار شدند^(۱).

۱. دانشنامه جهان اسلام، ج ۷، ص ۲۷۳ - ۲۷۴، ۲۷۴ - ۲۷۵، خبرنامه دین پژوهان، شماره ۱۰، ص ۷۹، جام جم، شماره ۱۰۸۵، مجموعه مقالات اسلام در امریکا، ص ۵۴ و ۱۹۷.

دارند ولی معدودی از آنان شیعه‌اند، هندی‌تبارها در جنوب کشور و در جزیره ترینیداد زندگی می‌کنند، افریقائی‌تبارها در جزیره توگو ساکن‌اند، در این کشور تعداد کمی مسلمان چینی هم حضور دارد.

شیعیان ترینیداد و توباگو مسجدی با عنوان فاطمه زهرا^{علیه السلام} دارند که مراسم عبادی، تبلیغی و فرهنگی خود را در آن انجام می‌دهند و هر سال به مناسب فرارسیدن عاشورا مراسم سوگواری ویژه‌ای برگزار می‌کنند. این مراسم دو روزه هبوزیه یا هوسای نام دارد که برگرفته از نام مبارک حضرت امام حسین^{علیه السلام} است. در این برنامه، گلستانه‌ها و علامت‌هایی از چوب می‌سازند و در شهر می‌گردانند و در خاتمه آنها را در دریا رها می‌کنند، پیروان ادیان دیگر به این عزاداری‌ها احترام می‌گذارند.

حکومت مرکزی با وضع قوانین و تصویب آن‌ها از اوایل سال ۱۹۸۰م برای پاره‌ای از فعالیت‌های مسلمانان از جمله

فریبا مؤیدنیا

شیوه‌ها و راهکارهای مدیریت اسلامی از منظر امیرالمؤمنین علیه السلام

اهمیت دانش مدیریت و سیاست و حکومت داری از دیدگاه امام علی علیه السلام در بیان اهمیت علم مدیریت در اداره حکومت اسلامی از دیده امیرمؤمنان علیهم السلام، همین بس که ۷۹ نامه در نهج البلاغه ثبت شده که محتوای آنها مقاهم، اصول، مبانی و قواعد مدیریتی است. همچنین با مطالعه نهج البلاغه به وضوح به دست می‌آید که اسلام دین سیاست است. امام علیه السلام در بسیاری از خطبه‌ها و نامه‌های خود کوشیده‌اند تا مسائل سیاسی عصر خود، جناح‌ها و احزاب و حق و باطل را در عرصه سیاست برای مردم توضیح داده، آنها را وارد مسائل سیاسی نموده و نسبت به حکومت و سرنوشت خود حساس نمایند^(۱).

در همین راستا حضرت در حکمت شماره ۳۳۲ از کلمات قصار نهج البلاغه می‌فرمایند: «استواری و شکوفایی نظر و اندیشه در گرو حاکمیت سیاسی است. با آمدن آن استواری و درستی اندیشه به انسان رو می‌آورد و با رفتن آن می‌رود». و شگفت آن‌که ایشان فرموده‌اند: «مهترین رکن سیاست مهربانی است». و سعه صدر را ابزار مدیریت دانسته و فرموده‌اند: «بردباری، مهمترین رکن سیاست و مدیریت است».

۱. قلی پور گیلانی، مسلم، تقوا و پارسایی در نهج البلاغه، ص ۱۰۴.

ضرورت وجود رهبر در جامعه و ویژگیهای رهبری از دیدگاه امام علیه السلام امام در خطبه ۱۴۶ ضرورت وجود رهبر را چنین بیان می‌فرمایند: رهبری یک نظام به منزله رشته‌ای است که مهره‌ها را جمع و نظام می‌بخشد. با گسته شدن رشته، تمامی مهره‌ها پراکنده می‌شوند و چه بسا که دیگر هرگز در کنار هم متحد و جمع نشوند. حضرت ویژگیهای والی و حاکم حکومت اسلامی را نیز چنین می‌فرمایند:

«... و شما دانسته‌اید که نباید یک انسان بخیل بر نوامیس و نفوس و اموال و احکام و زمامداری مسلمین ولایت داشته باشد که حریص به اموال آنان باشد و نباید شئون حیاتی مسلمانان به والی جا هل و اگذار گردد که آنان را با تادانی خود گمراه سازد و نیز نباید والی مسلمانان جفاکار باشد که آنان را از روی جفا از حقوق خویش محروم نماید و نیز نباید ولایت مسلمین به کسی سپرده شود که در ادائی حقوق مالی، بعضی را بر بعضی دیگر ترجیح بدهد و نباید زمامداری مسلمین را در اختیار کسی گذاشت که در حکم رشوء بگیرد و حقوق مردم را ضایع کند و آن را چنانکه عطا نکند. همچنین نباید والی مسلمین سنت را متوقف بسازد و امت اسلامی را از این راه به هلاکت بیندازد»^(۱).

علی علیه السلام آنجا که از شایسته‌ترین فرد جهت سرپرستی امت اسلامی سخن می‌گوید، اصل تواناترین و داناترین را که لازمه بهتر اداره کردن امت اسلامی است، معیار قرار می‌دهد و می‌فرماید: «ای مردم، سزاوارترین شخص به خلافت، قوی‌ترین مردم نسبت به آن و داناترین آها به فرمان خدا است، پس اگر شخص آشوبگری به فتنه‌انگیزی برجیزد، از او خواسته می‌شود که به حق بازگردد و اگر امتناع ورزد، باید با

۱. جعفری تبریزی، محمد تقی، خلاصه ترجمه و تفسیر نهج البلاغه، ص ۱۰۱۸.

او به نبرد برخاست^(۱).

«ای مالکا! باید برای هر کدام از کارهایت یک رئیس انتخاب کنی، رئیسی که کارهای مهم، او را مغلوب نسازد و کثرت کارها، او را پریشان و خسته نکند».

روشن است که رعایت اصل لیاقت و شایسته‌سالاری، از احراز و تصدی مشاغل بر مبنای روابط (به جای انتصاب بر اساس ضوابط) نیز جلوگیری می‌کند. باز از فرمایشات آن حضرت است که

«والی نسبت به انجام وظایفی که خداوند بر عهده او گذاشته توفيق پیدا نمی‌کند مگر به کوشش و کمک خواستن از خداوند و مهیا ساختن خود بر ملازمت حق و شکیبایی و استقامت در برابر آن، خواه بر او سبک باشد یا سنگین».

جالب است بدانیم که حضرت، سبک رهبری ویژه‌ای را توصیه می‌کند که امروزه نظریه پردازان و صاحب‌نظران علم مدیریت آنرا به عنوان یکی از موفق‌ترین و کارآمدترین شیوه‌های مدیریتی معرفی کرده‌اند، آنچا که می‌فرمایند: «درباره کارگزاران و گزارش‌های آنان و یا کارهایشان چنان بیندیش که پدر و مادر درباره فرزندان خود می‌اندیشد».

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

ملکهای انتخاب کارگزاران از منظور امیرالمؤمنین علیه السلام

در میان نامه‌هایی که از علی علیه السلام در نهج البلاغه ثبت است، جنبه رهنمودهای ۷۹ نامه، بیش از سایر جنبه‌ها به چشم می‌خورد. در این نامه‌ها به سران لشگر و قضاط و استانداران و حاملان خراج و سپاهیان مؤکداً تذکر داده شده است که شغل خود را جزو وظائف عبادی بشمارند و کشورداری را از دین جدا ندانند و در عین حال که انجام وظیفه

۱. بنیاد نهج البلاغه، یادنامه دومن کنگره هزاره نهج البلاغه، ص ۹۵.

می‌کنند، مظہر رافت و عدالت باشند و بر ضعیفان بیخشنند و بر زخم‌های آنان مرهم گذارند، به رهبر و خلیفه خود تأسی جویند و از هوای پرستی و آزمندی و شهوت و غضب و مال‌اندوزی و کبر و جاه طلبی دوری کنند و از هر نوع بدعت و تکروی و خودمحوری و خودرأیی و بخل و جهل و رشوه‌خواری و مخالفت با کتاب و سنت اجتناب نمایند و حمال گناهان مردم و بدآموزی خلق نباشند و در صدور فرامین و وضع مالیات، خود را به جای ناتوانترین افراد جامعه قرار دهند^(۱).

امام علی^{علیه السلام} فقط در نهج البلاغه قریب به چهل مدخل و بحث درباره به کارگماری کارگزاران دارد که عمدتاً بحث از مشخصات اطرافیان گرفته تا روش دریافت مالیات و... را در بر می‌گیرد. ایشان دقت در انتخاب کارگزاران را امری ضروری دانسته و می‌فرمایند: «آنست و بلای کارها ناتوانی کارگزاران است». از سوی دیگر نامه‌های حضرت در نهج البلاغه همگی گواه آنند که امام در به کار گماردن، هدایت، نظرارت و بازخواست از والیان، لحظه‌ای کوتاهی نمی‌کردن و تمامی زوایای کار زیرستان خود را زیر نظر داشته و از ایشان بازخواست می‌کردد. در همین راستا حضرت برخی از ملاک‌های انتخاب کارگزاران لایق و شایسته را چنین توصیف می‌فرمایند:

«... عاملان خود را از میان کسانی برگزین که تجربه دارند و حیا، از خاندان‌های پارساکه در مسلمانی قدیمی پیشتر دارند و آبرویشان محفوظتر است، طمعشان کمتر و عاقبت نگریشان افزونتر...» همچنان که از این فرمایش حضرت بر می‌آید مهمترین ملاک‌های گزینش کارکنان عبارتند از: اصالت مذهبی و خانوادگی، تقوا، حیا، حزم و دور اندیشی و پیشگامی و ثابت قدم بودن در اسلام. به علاوه حضرت در جای دیگری می‌فرمایند: «بر انسان‌های کسل در کارهایت تکیه نکن»^(۲).

.۲. لا تتكل فی أمرك على كسلان.

۱. همان، ص ۲۴۳.